

شبت

۱۰۰

در دستانت تمام عیار
عجوبه‌ی کلاس

بیرفروش‌ترین اثر نویسنده‌ی نیویورک تایمز
لینکلن پیرس ۴۰۰۰ نسترن فتچی

فصل ۱

چهاردهمین
لایحه‌ی اصلاحیه‌ی
قانون اساسی در
چه سالی به
تصویب رسید
؟

می‌توانست
هر کسی را
صدا بزند.
بیست و دو تا بچه‌ی
دیگر هم تووی کلاس
بودند. همه هم دست
بلند کرده بودند. فرانسیس
دست بلند کرده بود؛ تَدی دست
بلند کرده بود؛ جینا هم که صد البته
دستش را بلند کرده بود؛ حتی آن نیک بلونسکی هم که همیشه‌ی
خدا ردیف آخر نشسته و مدادش تووی دماغش است، دستش را
بلند کرده بود.

می‌توانست هر کدام از این‌ها را صدا بزنند... مگر نه؟

حالا حدس بزنید چه کسی را صدا زد؟!

خانم گادفری همیشه همین کار را می‌کند. همیشه وقتی من جواب را بلد نباشم صدایم می‌کند. انگار به او الهام می‌شود که بلد نیستم.

تووی صدلی فرو رفته‌ام! همه‌ی بچه‌های کلاس بهم زل زده‌اند. اول گوش‌هایم شروع کردند به داغ شدن و حالا لپ‌هایم. فکر کنم تابلو است که پیشانی‌ام خیس عرق شده.

فریاد می‌زند: «خب؟!»

شنیده‌ام آدم تووی یک روز معمولی، از ۱۰ درصد توان مغزش استفاده می‌کند. خب! الآن با این وضعی که من دارم و دهانم مثل کیسه‌ی شن، خشک و خشک‌تر می‌شود، باید آن ۹۰ درصد دیگر هم به دادم برسد تا از این وضع خلاص شوم. ولی حیف که مغزم خالی خالی است!